

از دادخواست « خانواده های قتل‌های سیاسی بعد از انقلاب » حمایت کنیم !

با نزدیک شدن زمان برگزاری اجلاس کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل که در آن به پرونده دولتها در مورد چگونگی رعایت حقوق بشر ، رسیده گی میشود ، موجی از دادخواهی از این نهاد بین المللی برای رسیده گی به بیدادهای آشکار و گسترده جمهوری اسلامی در ایران شروع شده است .

جمعی از خانواده های قربانیان قتل‌های سیاسی بعد از انقلاب ، طی نامه سرگشاده ای به خاتمی که رونوشت آنرا به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل و گزارشگران ویژه آن فرستاده اند ، خواستار شده اند که این رژیم ، اسامی کامل اعدام شده گان ، زمان قتل و محل دفن آنها را رسماً اعلام کند. خانواده های جانب‌اختگان راه آزادی بویژه توجه خود را به قربانیان فاجعه تابستان ۶۷ معطوف کرده اند که بسیاری از آنها بطور دسته جمعی در گورهای بی نام و نشان قبرستان خاوران « دفن شده اند و مامورین رژیم حتی از نشانه گذاری و گلکاری مزار آن عزیزان جلوگیری میکنند . ضمن اینکه با گسترده شدن قبرستانهای مجاور ، روزبروز مرده گان جدیدی را درمحل گورهای جمعی جانب‌اختگان دفن میکنند که این مسئله به شدت سبب آزرده گی روحیه خانواده ها شده است .

در کنار این خواست عادلانه ، البته مسئله حیاتی پیگیری پرونده آن جنایات ضدبشری و محاکمه سران جنایتکار جمهوری اسلامی در یک دادگاه بین المللی نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است که خانواده های جانب‌اختگان با علم بر این مسئله که نمیتوان تحقق چنین رخدادی را از خود جنایتکاران رژیم انتظار داشت ، در نامه خویش اشاره ای به آن ننموده اند ، که این وظیفه بویژه بر دوش اپوزیسیون ترقیخواه و فعالین سیاسی در تبعید سنگینی میکند تا با همکاری نهادها و انسانهای بشردوست در جهان ، موجی بین المللی برای رسیده گی به فجایع عمده رژیم نظیر قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان ۶۷ ، قتل‌های زنجیره ای پائیز ۷۷ ، بمب گذاریها و ترورهای خارج از کشور ، شکنجه گسترده مبارزین و دانشجویان زندانی اعتراضات خرداد و تیرماه امسال و از جمله تجاوز و قتل فجیع زهرا کاظمی ، احکام شنیع سنگسار و جدیدترین آن تأیید شدن حکم سنگسار « افسانه نوروزی » که در سال ۷۶ در دفاع از خود و برای جلوگیری از تجاوز جنسی توسط رئیس حفاظت

اطلاعات جزیره کیش ، نامبرده را بقتل رسانیده و این مسئله مورد تائید اداره آگاهی نیز قرار گرفته بود و برپا نمایند . در این راستا اعمال فشار بر مجمع عمومی سازمان ملل و کمیسیون حقوق بشر آن برای صدور قطعنامه ای علیه رژیم ، حداقل انتظار است که مردم زجرکشیده ایران از نهادهای مدعی حقوق بشر دارند . بویژه که بدنبال گزارشات و افشاگریهای متعدد سازمان عفو بین الملل ، خبرنگاران بدون مرز ، نتایج حاصله از سفر و تحقیقات وکلای بدون مرز کانادایی ، شکایت دولت کانادا به سازمان ملل ، صدور قرار بازداشت برای تعدادی از عوامل رژیم توسط یک دادگاه آرژانتینی به جرم مشارکت در بمب گذاری مرکز یهودیان و از جمله بازداشت سفیر سابق رژیم در آرژانتین توسط پلیس انگلیس ، جو عمومی برای کسب این پیروزی دیپلماتیک و بین المللی مساعدتر شده است . آنچه مسلم است نباید اجازه داد تراژدی عدم تصویب قطعنامه محکومیت جمهوری اسلامی در اجلاس سال گذشته سازمان ملل تکرار شود و ضربه ای هولناک بر دستاوردهای جهانی حقوق بشر وارد شود .

با درنظرداشت این مسئله و نیز مراسمها و آکسیونهای مربوط به پانزدهمین سالگرد فاجعه ملی ۶۷ وظیفه همه آزادیخواهان است که پیگیرانه برای مطالبات و آماجهای زیر مبارزه و تلاشهای خود را هماهنگ نمایند :

- ۱_ اطلاعات کامل مربوط به جنایات رژیم افشا و علنی شوند .
- ۲_ احکام شکنجه ، اعدام و سنگسار زندانیان بیدرنگ متوقف گردند .
- ۳_ کلیه زندانیان سیاسی و عقیده تی آزاد شوند .
- ۴_ قطعنامه شدیدالحنی در سازمان ملل بر علیه رژیم اسلامی صادر گردد.
- ۵_ برای کلیه سران جنایتکار رژیم ، قرار بازداشت بین المللی صادر شده و زمینه برای محاکمه آنها در یک دادگاه بین المللی و علنی فراهم شود .